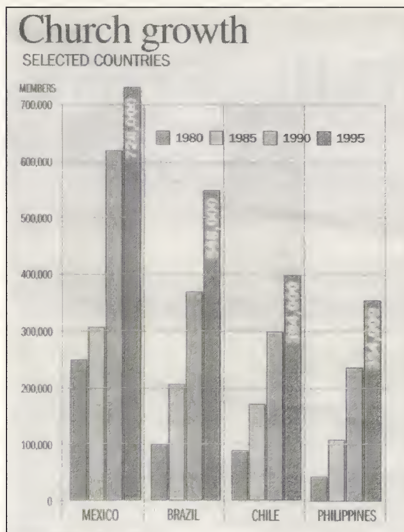
KIRKENYT

Over halvdelen af Kirkens medlemmer bor nu udenfor USA

Guds riges nøgler er overladt menneskene på jorden, og fra nu af skal evangeliet udgå til jordens ender, ligesom den sten, der uden hænder blev revet løs af bjerget, skal rulle frem, til den opfylder hele jorden – L&P 65:2.

Over halvdelen af Kirkens medlemmer bor nu uden for USA. Denne milepæl blev nået sidst i februar 1996 skønner Kirkens afdeling for medlemsoptegnelser og statistik.

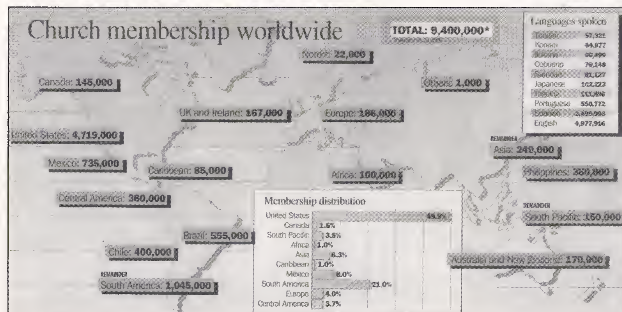
Ved udgangen af februar boede 4.720.000 medlemmer uden for USA og 4.719.000 medlemmer i USA. »Passagen af denne skillelinie er vidunderlig og betydningsfuld. Det repræsenterer frugten af en enorm indsats. Himlens Gud, hvis tjenere vi er, har aldrig haft til hensigt, at dette værk skulle være begrænset og provinsialt,« har præsident Hinckley udtalt.

Den største andel af Kirkens medlemmer uden for USA bor i Latinamerika, hvor der nu er næsten 3,1 millioner medlemmer. Efter USA følger Mexico med 728.000 medlemmer pr. 1. januar 1996, Brasilien med 548.000, Chile med 394.000 og Filippinerne med 354.000.

Kirkens andel af befolkningen er størst i Stillehavet, hvor de 40.000 medlemmer i Tonga udgør 40% af befolkningen, og de 54.000 medlemmer i Samoa udgør 38%. Blandt lidt større lande er den største koncentration af medlemmer i Chile, hvor medlemmerne udgør knap 3% af befolkningen.

Selv om nogle omtaler Kirken som en amerikansk kirke begyndte Kirkens udbredelse uden for USA allerede i 1829, da Hiram Page og Oliver Cowdery rejste til Canada for at skaffe penge til trykningen af Mormons Bog. Snart fulgte også missionærer. England og Skotland blev besøgt i 1840, og allerede i 1850 kom Kirken til Danmark. Midt i 1850'erne var der flere europæiske medlemmer end amerikanskfødte medlemmer, men på grund af emigrationen til USA var flertallet i mange år amerikanere.

CN/RED

Tidligere danser på topplan vender hjem fra sin mission

Her følger et uddrag af en artikel skrevet af Charlotte Leit til en lokal avis i Lyngby hvor Thomas bor. Charlotte Leit er medlem af København Stavs Informations- og Samfundstjeneste og arbejder flittigt på at holde lokalpressen i sit område informeret om hvad der sker af begivenheder i Kirken, der kunne have offentlighedens interesse.

Thomas Eriksen er i dag 22 år. Han er lige kommet hjem fra Skotland, hvor han har tjent som fuldtidsmissionær for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han har været væk i 2 år og i den tid har han lært utroligt meget om livet i Skotland – set med andre briller end turistens. Han har set meget fattigdom og elendighed og således også bagsiden af medaljen.

Modsætninger var dagens kost, og det kunne ind imellem være en særdeles hård kost for en dansk ung mand, der inden han tog afsted, havde en forrygende karriere som danser på topplan.

Thomas har vundet danmarksmesterskabet flere gange, og selvom det var dansen, som stod hans hjerte nær, så kom det til et brud mellem ham og hans dansepartner, da der virkelig skulle planlægges og sættes mål for de næste mange år.

– Forskellige interesser, kærester, skolegang og uenighed om, hvordan det hele skulle foregå var nogle af grundene til, at vi valgte at holde op som dansepartnere.

Beslutningen

På det tidspunkt havde Thomas kun været medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i knapt to år. Efter bruddet med dansepartneren kom den beslutning, der gjorde, at Thomas valgte at tage på en fuldtidsmission for Kirken. Han tog afsted i november 1993 og vendte tilbage til Danmark lige før jul 1995.

– Jeg tog afsted fordi mit medlemskab af Kirken havde forandret mit liv, siger Thomas der fortsætter: »Jeg havde et vidunderligt liv, også inden medlemskabet af Kirken. Jeg var glad og havde det godt. Jeg ønskede bare at finde ud af, hvad formålet med mit liv var«.

Da Thomas begyndte sin mission, var noget af det sværeste han oplevede, at skulle kunne holde af alle og ikke kun ens 'egne'.

Som missionær var det ikke usædvanligt at få døren smækket i hovedet flere gange om dagen, og Thomas har da også været udsat for, at folk har smidt ting efter ham, når han gik ned ad gaden med sine kammerater.

– Noget af det bedste var at se, hvordan folk forandrede sig i takt med, at de undersøgte Kirken og hvad den stod for. At følge den proces og se det ske for både børn, voksne og gamle var fantastisk.

– Det har været to meget spændende og lærerige år, fortæller Thomas, der beskriver Skotland som et land med meget store modsætninger.

– Jeg har set meget fattigdom og sorg, men heldigvis også megen glæde, og rent personligt har jeg fået en hel masse med i rygsækken, som jeg kan drage nytte af resten af mit liv. Jeg har virkelig lært, at skulle stå på egne ben og stole på mine egne valg, siger Thomas.

Hjemkomsten

Anderledes, er det ord Thomas bruger til at beskrive, hvordan det er at vende tilbage til Danmark efter 2 års missionærtjeneste. Efter to år med lange hårde arbejdsdage i konstant selskab af et andet menneske var det lidt af et antiklimaks at vende hjem til Danmark.

– Heldigvis har jeg haft megen støtte fra både de venner, jeg havde før jeg kom ind i Kirken, og også de venner, jeg har fået siden hen. Det har været en fantastisk fornemmelse at komme hjem og stadig have de samme tæt knyttede bånd, fortæller Thomas.

Thomas var så heldig, at han to gange under sin mission fik besøg af sine forældre, der ikke er medlemmer af Kirken.

– De har støttet mig fantastisk under hele min mission, siger Thomas, der tilføjer at forældrenes støtte har haft stor betydning for ham personligt og for det, han valgte at gøre.

En ny hverdag

For Thomas er hverdagen blevet en helt anden. Han er begyndt på en længere videregående uddannelse på Københavns Universitet og familie og venner og kæresten skal også passes. Så om der også bliver plads til dans på topplan, det vil kun fremtiden vise. Til gengæld er det ikke utænkeligt, at man hvis man lagde vejen forbi Kirken på Maglegårds Allé, tilfældigvis ville kunne se Thomas i gang med at undervise de unge mennesker i et trin eller to.

Thomas Eriksen, 22, er netop vendt hjem fra sin mission i Skotland. (FOTO: Eriksen)

København Stav afholder »Fair-Play stævne 1995«

Den 29. december 1995 blev en gammel tradition i København Stav fra 1980'erne genoptaget! Mellem jul og nytår blev der i bygningen på Maglegårds Allé afholdt et »Fair-Play« stævne for de 14-18 årige i staven.

De unge vidste ikke rigtig, hvad det var, de gik ind til, da de tilmeldte sig, men fik siden hen fornemmelsen af, hvad et Fair-Play stævne egentlig går ud på.

For det første er formålet at komme sammen og lave en masse sport, med dertilhørende middag og fest om aftenen. Derudover er det overordnede formål, at man skal opføre sig så fair som muligt, både på og uden for banen.

Stævnet varede hele dagen og begyndte kl. 10.00 om formiddagen med småkampe i sportsgrene som indendørs hockey, basketball, volleyball, risk og lignende. Der blev fra diverse officials side lagt mærke til de unges optræden både de gode og de dårlige, da disse observationer skulle danne baggrund for kåringer af årets mest fair M+K'er. →

De unge rapellede ned af kirkemuren og bror Anthon Dalsgaard holder godt fast. (FOTO: Lisa Koch)

Nu går det jo helt fint. (FOTO: Lisa Koch)

Efter frokost blev de traditionelle sportsgrene erstattet af mere utraditionelle, som var en del af »Fangerne på Maglegårds Allé«. Her blev alle de unge delt op i hold, som skulle udføre forskellige »alternative sportsgrene« samtidig med, at der blev dystet om kap med tiden og evangeliske kundskaber. Disse »alternative sportsgrene« bestod bl.a. af repelling, samarbejde omkring krog-trækkeri, puffe hinanden af pinden, monsterstrikning med venstre hånd, balancegang på to tove, snorfølgning i mørke og mønt-finding i køkkenaffald og andet godt. Det vigtigste ved det hele var at få samarbejdet til at fungere på sit hold. Det var der nogle hold, der straks fandt ud af, mens andre hold slet ikke fik den del til at fungere. Netop det bedst fungerende hold, rent samarbejdsmæssigt, blev belønnet om aftenen som det mest fair hold. Endvidere blev Pia Foss fra Roskilde Ward og Michael Dalsgaard fra Tåstrup Ward kåret som henholdsvis den Mest fair Unge Pige og Unge Mand 1995.

Festen om aftenen løb af stablen med nogle trætte unge, som vist havde brugt det meste af deres energi i løbet af dagen, for da festen sluttede kl. 23.00, var de fleste vist klar til at komme hjem og sove. Det havde været en lang og begivenhedsrig dag!!

Vi håber, at der er kræfter nok til et lignende stævne i december 1996.

***Ann-Marie Lindberg** er præsidentinde for Unge Piger i Københavns Stav.*

Balancegang på tove var en af de udfordringer de unge fik. (FOTO: Lisa Koch)

De unge mænd ser måbende på mens pigerne tilsyneladende morer sig kongeligt. (Foto: Lisa Koch)

»Det er da ikke så slemt med lidt affald«, siger gutterne, der gerne stiller op til et billede. (FOTO: Lisa Koch)

Med pigerne er det straks værre. Her går det ikke så stille for sig. (FOTO: Lisa Koch)

Det er bare med at holde tungen lige i munden! (FOTO: Lisa Koch)

Bettina drømmer om en fremtid som både missionær og stuntwoman!

Sammen med de andre unge piger i sit ward i Århus deltager Betina, 15, aktivt i sit wards UP-aktiviteter, også selvom aktiviteterne ikke altid er helt så vilde, som Bettina måske godt kunne tænke sig.

Bettina er nemlig ikke nogen helt almindelig pige. Det hele begyndte, da Bettina var en ganske lille pige. Blot ét år gammel klatrede hun op i en flagstang. Allerede dengang blev det konstateret, at Bettina vist havde et naturtalent, når det galt om at kravle. Alt var muligt, og der skete aldrig noget med hende.

I dag kan Bettina ikke alene kravle, men hun kan også springe og klatre og rapelle og alt muligt, der ville være farligt for almindelige dødelige. Hendes forældre, Vera og Benny Jensen, er for længe siden holdt op med at bekymre sig om Bettinas fysiske udfoldelser. De har for længst accepteret, at mens de andre piger måske går til håndbold, klaver og andre »pigeting«, så vil Bettina hellere drøne rundt på en forhindringsbane, kravle op i noget højt eller måske spille fodbold med nogle drenge.

For tredje år i træk vandt Bettina Jensen førstepladsen i sin aldersgruppe i forhindringsbanekategorien ved en forsvarsudstilling i Herning.

For tre år siden tog Bettina med sin far til en messe, fordi hun kedede sig derhjemme. En af de ting, man kunne prøve på udstillingen, var at løbe gennem forhindringsbanen, og det syntes Bettina så rigtig sjovt ud.

Inden hun fik set sig om, havde hun vundet førstepladsen.

Året efter vandt hun igen, så det kom nærmest som en overraskelse for familien, da man det tredje år ikke hørte noget fra organisatorerne. Efter noget tid kontaktede Bettinas far selv arrangøren af forhindringsløbet, og her fandt man frem til at Bettina endnu engang havde vundet en førsteplads, men at der havde været noget kludder med tilmeldingerne, så Bettina havde man ikke kunne finde. Men Bettina vandt førstepladsen, og det var et besøg på Flyvestatioen Ålborg. Det var Bettina til at begynde med lidt ked af, for hun ville egentlig godt have haft tredjepræmien, der var en dejlig sportstaske. Men efter besøget på flyvestationen er ønsket om sportstasken gledet lidt i baggrunden, for besøget var så spændende. Hvor mange 15-årige piger kan også prale af, at de har fået lov til at springe ud af et 18 meter →

Bettina er klar til at sprige ud. (FOTO: Amts Avisen/Djursland).

Pressen var meget interesseret i Bettina og hendes bedrifter.

GO' WEEKEN

Bettina er vild med højder: -Jeg vil være stunt-woman

En kommende st

BARS BETT

Vild med højder

højt tårn og sidde i helikoptere og andre spændende ting, atypiske for en pige på 15 år.

Blev pludselig berømt
En førsteplads tre år i træk, det var trods alt imponerende. Så det ville en mand fra Forsvaret godt skrive lidt om i deres interne blad. Snart blev familien Jensen ringet op af journalister fra hele landet, lige fra lokale ugeaviser til store nationale dagblade. Fra Jyllandsposten til Ude og Hjemme blev der skrevet om Bettina og hendes fantastiske præstation. I Herning klarede Bettina 160 meter med 15 svære forhindringer på ét minut og 37 sekunder, og det er altså godt nok til en førsteplads.

Bettina blev hurtigt berømt både på sin skole og blandt vennerne. Spalte op og spalte ned med skriverier om en klassekammerat er også meget spændende, specielt når journalisterne møder op på skolen.

Vil gerne på mission og være stuntwoman
Bettina vil frygtelig gerne en dag være stuntwoman. Men det er en drøm, hun må have til gode, for lige nu ønsker hendes forældre, at hun koncentrerer sig om sin uddannelse.

Bettina selv regner med, at hun, når hun er færdig i folkeskolen vil sejle på skoleskibet Danmark.

– Jeg syntes, at det kunne være meget spændende, og jeg tror, at der er mange ting at lære i det miljø, siger Bettina, der hellere vil kravle til tops i en mast end at læse i en bog. Det er derfor nok ingen tilfældighed, at Bettina også er gymnast. Hver uge udfolder hun sig som springgymnast hos Århus Gymnasterne.

Bettina Jensen, 15, er medlem af Århus Ward. (FOTO: Jensen)

Bettina er også seminarelev. – Jeg går til seminar for at lære noget mere om Kirken og det, vi tror på, fortæller Bettina, men jeg syntes, det er svært. Der er så mange spørgsmål, man skal besvare, og jeg syntes ikke, det er let.

– Jeg vil også gerne på mission en dag, siger Bettina, der syntes, at det er dejligt at høre vidnesbyrd fra de nyligt hjemvendte missionærer.

– Sådan et vidnesbyrd kunne jeg også godt tænke mig at få, siger Bettina, der også har haft sin mors gode eksempel. Vera Jensen var på mission i Tyskland, før hun blev gift. I skolen ved alle godt, at Bettina er medlem af Kirken, og det bliver hun respekteret meget for.

– I begyndelsen var der da nogle, der drillede lidt, men det holdt hurtigt op, og nu bliver jeg vist meget interesse pga. min religion, siger Bettina.

Mission, Skoleskibet og stuntskole må dog trods alt vente en tid, for Bettina er kun 15 år, og lige nu drejer det sig om skole, seminar og Unge Pigers aktiviteter.

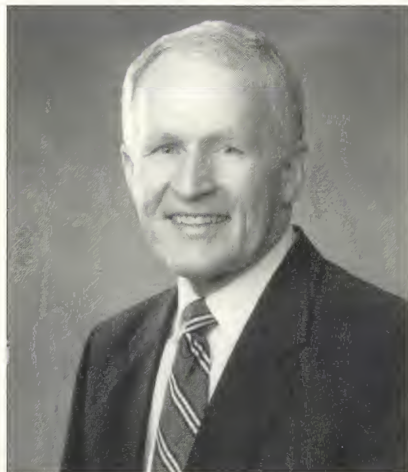
Susanne Perkins

En samtale om Filippinerne og Mikronesien

Kirken blomstrer i Mikronesien, som breder sig over et område i Stillehavet, der er større end Europa, selvom om de 2.200 øers areal ikke er større end Luxembourg. Væksten fortsætter også i Filippinerne, hvor Informations- og Samfundstjenestens indsats hjælper Kirken med at påvirke mennesker, som man ikke har nået ud til før. Ensign har talt med ældste Ben B. Banks fra De Halvfjerds, der er områdepræsident for Filippinerne og Mikronesien, og hans rådgivere Augusto A. Lim og Kenneth Johnson, som også begge kommer fra De Halvfjerds.

Spørgsmål
Hvilken form for vækst oplever Kirken i Mikronesien?

Svar
Evangeliets indflydelse mærkes stadig mere på de forskellige ø-grupper, som omfatter Republikken Marshall-øerne, Forbundsstaten Mikronesien, Republikken Palau, Guam (USA), commenwealth-landet Northern Marianas og forskellige andre øer under forskellig overhøjhed. Vi har 9 distrikter og 40 grene spredt på øerne, og den samlede medlemsskare nærmer sig 8.000. Kirken er ret kendt på mange af øerne, og flere og flere grene når et punkt i deres vækst, hvor de er i stand til at bygge kirker. Missionærerne i missionen, der dækker Mikronesien med hovedkontor i Guam, klarer sig flot i missioneringen blandt mange kulturer og sprog, som befolkningen taler på disse vidtstrakte øer.

Ældste Ben B. Banks, præsident

Spørgsmål
Hvilke forhindringer møder Kirken i den fortsatte vækst?

Svar
Vi oplever udfordringer i Mikronesien. Kirkens medlemmer møder ofte en usædvanlig modstand fra medlemmer af andre trossamfund, men denne modstand kan faktisk styrke vore medlemmers vidnesbyrd. Som alle andre steder er overholdelse af visdomsordet en stadig udfordring for mange mennesker i Mikronesien, især spiritus og tobak. Fastholdelse af nyomvendte er en stadig udfordring samt uddannelsen af ledere til at holde trit med væksten. For det meste →

passer ø-kulturerne dog fint sammen med evangeliets principper, da begge lægger stor vægt på stærke familier. Generelt har mennesker i Mikronesien stor tro, og de respekterer og følger deres ledere. Det er en fornøjelse at arbejde blandt dem.

Spørgsmål
Hvordan går det Kirken i Filippinerne?

Svar
I løbet af det sidste år har vi oplevet nogle spændende gennembrud på informationsområdet. Det første missionærpar havde så stor succes, at vi nu har et komplet kontor for Informations- og Samfundstjenesten i Filippinerne. To landsdækkende aviser bringer hver uge familieorienterede artikler, som er skrevet af missionærerne. Kirken leverer tre timers program til en stor radiostation hver søndag i den bedste sendetid. 216 kabel-tv stationer udsender også Kirkens programmer til deres seere. Kirken er blevet kraftigt involveret i en national familieuge, som foregår hvert år i september. Vi er faktisk med i styringskomiteen, som ledes af et medlem af præsident Ramos' regering.

Vi har udstillinger om slægtsforskning og sundhed, som har givet stor respons. Et butikscenter bad om at få vores udstilling om slægtsforskning, fordi de havde hørt, at vi havde udstillet i et andet center i byen. Et andet sted kom hele byens politistyrke til en af vore kirker for at lære hjertemassage af et missionærægtepar. For nylig viste missionærer Kirkens radio- og fjernsynsproduktioner til godt 80 journalister. Gruppen virkede i begyndelsen ret kyniske og skeptiske, men senere kunne man se tårer i manges øjne, og der kom flere positive kommentarer som »Kirkens værdinormer er præcis det, dette land behøver lige nu.«

Spørgsmål
Kan I nævne nogle resultater af denne indsats?

Svar
Det har været forbløffende at se, hvordan Herren har åbnet så mange døre på så kort tid. Det har været glædeligt at se, hvordan ward, grene, stave og distrikter over hele Filippinerne har samarbejdet mere med ledere i lokalsamfundet og lokale sociale organisationer. På grund af Kirkens nylige omtale i medierne når evangeliet nu ud til flere filippinere, hvor mange tidligere var utilgængelige, fordi de bor i indhegnede og bevogtede kvarterer, som missionærerne ikke kunne få adgang til. Vi forventer at se flere nyomvendte fra disse befolkningsgrupper, nye medlemmer, som kan bidrage med styrke og lederevner.

Livet er stadigt vanskeligt for flertallet i Filippinerne. Naturkatastrofer er så almindelige, at de ofte ikke omtales i nyhederne i aviserne. Selv om mange er fattige i Mikronesien længere mod øst, så får indbyggerne på disse øer generelt nok at spise. Modsætningsvis er fattigdommen i Filippinerne sådan, at en stor andel af befolkningen er underernæret. Mange medlemmer kan måske huske et større vulkanudbrud i Filippinerne for nogle år siden, men de ved sikkert ikke, at aske stadig skylles ned, når det regner, og det skaber mange problemer. Et medlem af Kirken har genopbygget sit hjem tre gange og forsøgte endda at bygge huset på pæle; men han måtte til sidst give op, da asken blev 9 m dyb.

Men filippinerne er utrolig sejlivede, og den store andel af befolkningen med uddannelse viser, hvor hårdt de forsøger at skabe en bedre tilværelse. De er åndelige og modtagelige for evangeliet, og vi forventer stadig megen vækst her.

Ældste Augusto A. Lim, førsterådgiver

Ældste Kenneth Johnson, andenrådgiver

Kirken går på internettet – det er fremtiden!

»Surfe«, »links« og »homepage« er ord, der for tusindvis af danskere er blevet hverdagskost. Mens disse begreber ikke henviser til hverken vandsport eller kæder, som man måske kunne tro, hvis man slog dem op i Gyldendals røde ordbog, så er de snarere meget kendte og brugte begreber i forbindelse med brugen af internettet.

Jeg er sikker på, at der blandt »Kirkenyts« læsere sidder en masse mennesker, der som jeg har hørt folk bruge ordet internet og relaterede begreber i flæng, uden egentlig rigtig at vide, hvad det er, de taler om.

Som medlem af Kirkens Informations- og Samfundstjeneste i Københavns Stav blev jeg for nyligt tvunget til at slå ørene ud og sætte mig lidt mere ind i, hvad det egentlig gik ud på.

Oplevelsen begyndte, da jeg en aftenstund i november måned blev ringet op af en bror, jeg slet ikke kendte. Det var bror Steffen Estrup, der er rådgiver i Helsingør Gren i Københavns Stav. Han kom lige til sagen og fortalte, at han godt kunne tænke sig at putte en masse af Kirkens materialer på internettet. Det lød umiddelbart ret interessant, men i Kirken skal vi jo lige rådføre os med hinanden og have tilladelser fra vores præstedømmeledere, og det snakkede vi lidt frem og tilbage om. Faktisk vidste jeg ikke rigtig noget om internettet, men da jeg jo er informationschef i Københavns Stav og gerne vil være med på noderne snakkede jeg ikke for højt om det.

Efter tre måneders tålmodig venten fra Steffens side, blev jeg atter ringet op af Steffen Estrup. »Du, hvordan går det med planerne om at putte Kirken på Internettet?«

Nu skulle der gøres noget ved det! Dvs. det var der allerede gjort. Steffen Estrup, 32, og far til tre små børn under 4, er ikke så let at stoppe. I de forgangne måneder var der sket ting og sager på internettet og også for Kirken i Danmark. Men før jeg fortsætter med Steffen og hans bedrifter på internettet vil jeg gerne indrømme, at jeg bekendte kulør over for Steffen og informerede ham om min manglende viden. Så en kold og snefyldt eftermiddag satte vi os ned, og Steffen tegnede og fortalte og forklarede.

Hvad er internettet?
Internettet er, enkelt forklaret, tusindvis af computere, der kan kommunikere med hinanden via fx telefonkabler. Man kan, hvis man er internetabonnent, via sin computer, få forbindelse med andre abonnenter fra hele verden. Hvert land har en eller flere udbydere, eller servere. Det er firmaerne eller personerne, der er ansvarlige for forbindelsen til alle de andre servere verden over. Disse kabler, der er meget tykke telefonkabler, ligger dybt på Atlanterhavets bund. Hvordan et kabel kan være langt nok til at nå fra den ene side til den anden, det →

Steffen Estrup, medlem af Helsingør Gren i Københavns Stav, bruger mange timer om ugen på at informere om Kirken via internettet. (FOTO: TD)

skal man have fantasi til at forestille sig, men kablet er meget langt blev jeg fortalt.

På internettet kan hvem som helst, der har tegnet et abonnement, oprette en fil, også kaldet en »Homepage«, der fungerer som denne persons, families eller virksomheds »hjem«. En homepage kan indeholde mange forskellige filer og dokumenter, som hvem som helst har adgang til. Hver abonnent har en »adresse«, der består af en masse bogstaver i en slags kodeform med kolonner og skråstreger og punktummer ind imellem hinanden i én pærevælling. Ja, sådan kan det i hvert tilfælde godt se ud for en, som aldrig har beskæftiget sig med sådanne ting før.

Er man interesseret i et givet emne, kan man næsten være 100% sikker på, at der er andre rundt om i verden, der også interesserer sig for det samme, så i løbet af nul komma fem kan man have forbindelse til disse andre mennesker og deres viden. Det er simpelthen hele verden, der ligger for ens fødder.

Hvis man kender internetadressen på forskellige mennesker rundt om i verden, kan man gå ind og se, hvad det er for nogle ting, de har skrevet om sig selv, eller hvad de interesserer sig for. Som regel er der »Links« dvs. forbindelse til andre mennesker med samme interesser. Man kan således ved blot at gå ind og åbne et enkelt »Homepage«-dokument, hoppe eller »surfe«, som fagfolk kalder det, fra det ene dokument eller person til den anden.

Mulighederne er uendelige, og brugerne er der millioner af. Emnerne er utømmelige, og det er de mest utrolige ting, man kan finde, hvis man har tid nok.

Nu ved jeg jo godt, at der er mange der tænker: »Hvad i al verden har internettet dog med Kirken at gøre?« Og her vender vi tilbage til Steffen Estrup og hans oprindelige idé.

Informationer om Kirken på internettet

I Danmark er der tusindvis af brugere af internettet. Det er informationssamfundets fremtid, og det spås, at inden længe vil alle skoler og biblioteker og andre institutioner være tilsluttet internettet.

Hvert år er der hundredvis af skoleelever, der laver opgaver om kirkesamfund og religioner, og med adgang til internettet ville det være genialt, hvis de på blot få minutter kunne have adgang til materialer om Kirken, som vi havde produceret.

Steffen, der til dagligt er computerprogrammør og -ekspert på dagbladet Det Fri Aktuelt, har de sidste par måneder brugt meget af sin fritid på at taste disse dokumenter ind som en del at sin egen »Homepage«. Der er informationer om Kirken i Danmark, hvor vores kirkebygninger ligger, og hvilke tidspunkter de forskellige enheder møder.

Klikker man på Estrups »Homepage«, kan man også se flotte billeder af familiens tre børn og læse om deres fritidsinteresser og her også om deres medlemskab i Kirken.

Siden den 18. januar 1995 har der været 328 mennesker inde og se på Steffens dokument, der handler om Jesu Kristi Kirke, Mormonerne i Danmark. Det er jo ret mange og sikkert kun begyndelsen.

Hvis man søger på ordet Mormon, ville man også kunne finde frem til Steffens dokumenter.

Kontakt med medlemmer fra hele verden

Da Steffen gik på nettet med nogle af Kirkens materialer på dansk varede det ikke længe, før han blev kontaktet af alverdens medlemmer. I både Norge og Sverige sidder der mennesker, der arbejder intenst med at få Kirken på nettet. I løbet af kort tid blev der oprettet »Links«, således at en dansk bruger, der tilfældigt kigger ind på Steffens »Homepage«, også kan få forbindelse til de materialer, der er om Kirken både i Norge og Sverige.

Der sidder i USA, hvor internettet har sin oprindelse, et utal af hjemvendte missionærer, der desperat forsøger at holde forbindelsen ved lige med de lande, de har tjent i. Således er der også mange hjemvendte missionærer, der allerede har kontaktet Steffen via internettet og spurgt til forskellige af Kirkens medlemmer.

På Internettet bliver der også fortalt om missio- →

THE OFFICIAL INTERNET SITE OF

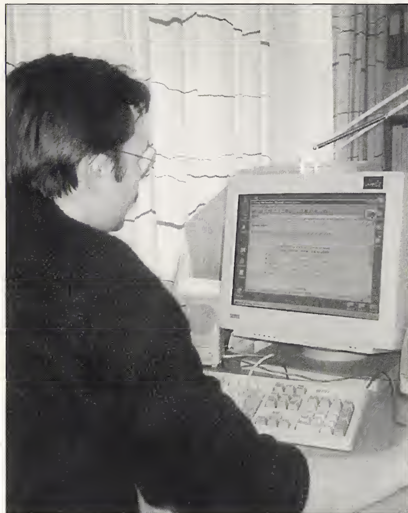
THE CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS

Information concerning The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will appear on this home page at some time in the future.

When the home page is online, members of the Church and others will find official information regarding the Church, its doctrines, organization, and policies.

Copyright © 1996 by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

I slutningen af februar 1996 gik Kirken officielt på internettet med denne Homepage.

På sin computer kan Steffen, via internettet, kommunikere med tusindvis af mennesker over hele verden. (FOTO: TD)

nærsammenkomster, og man opdaterer hinanden om begivenheder relaterede til de missioner, man tjente i.

Som tidligere nævnt kan man, hvis man søger på ordet Mormon, finde frem til Steffens dokument, men også tusindvis af andre dokumenter, der strækker sig lige fra modbydelige antimormonske skrivelser til trosfremmende oplevelser mennesker har haft.

Debatten er livlig på internettet. Der går ikke mange timer efter nogen har udtalt sig om Kirken på den ene eller den anden måde, før end en eller anden har svaret.

Find dig en partner på nettet

Mens Steffen tegner og forklarer om internettet, går det op for ham, at jeg tilhører den voksende del af Kirkens medlemmer der er »single« altså ugift. »Aha«, siger Steffen og begynder med små julelys i øjnene at fortælle mig om, hvordan der i december 1995 blev oprettet en kontaktservice for medlemmer af Kirken på nettet. Atter engang spiller jeg cool, og da jeg en anden dag er med Steffen på arbejdet for at få en »live« demonstration af nettet og dets kunnen, prøver jeg med store anstrengelser at skjule min interesse i at kaste et førstehåndsblik på sagerne.

Det var sjovt! Den var god nok. Hundredvis af navne på brødre og søstre i alle aldre og kategorier, der bare venter på at møde den eneste ene. Er du fraskilt, kan du gå ind og søge på en mage i den kategori og en passende alder, er du enke eller enkemand ligeså. Er du ung og i tyverne er der hundredvis af muligheder.

Ét skal dog siges. For at kunne være med skal man altså være tilsluttet nettet og have en E-mail adresse, så allerede her er der jo en del mennesker, der er forbigået. Men sjovt var det.

Information, missionering eller ægteskab

Ja, ja, noget ægteskab blev det nu ikke til for mig i første omgang, men mængden af informationer og viden, som jeg kunne få adgang til fascinerede mig. Jeg syntes, at det er imponerende, at en bror har lyst til at bruge så meget af sin tid til at hjælpe med til at sprede evangeliet på denne måde.

Selvom jer ikke er superteknisk, ej heller er jeg en superbruger af computere, så fik jeg alligevel lyst til at være med på noderne. Jeg gik fra Steffen den eftermiddag fast besluttet på at anskaffe mig et modem og få adgang til nettet. Så vidt jeg kan se er det vejen frem i vores informationssamfund. Det er tilsyneladende også, hvad Kirkens hovedsæde har besluttet. For i slutningen af februar 1996 gik Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige officielt på Internet med en »Homepage«, der informerer læseren om, at i fremtiden kan man her finde officielle informationer, der har med Kirken, dens lærdomme, organisation og politik at gøre.

***Susanne Perkins** arbejder for Informations- og Samfundstjenesten i Københavns Stav.*

Fra den 18. januar 1996 til den 22. februar har der været 328 mennesker inde og se på Steffens dokument om Kirken.

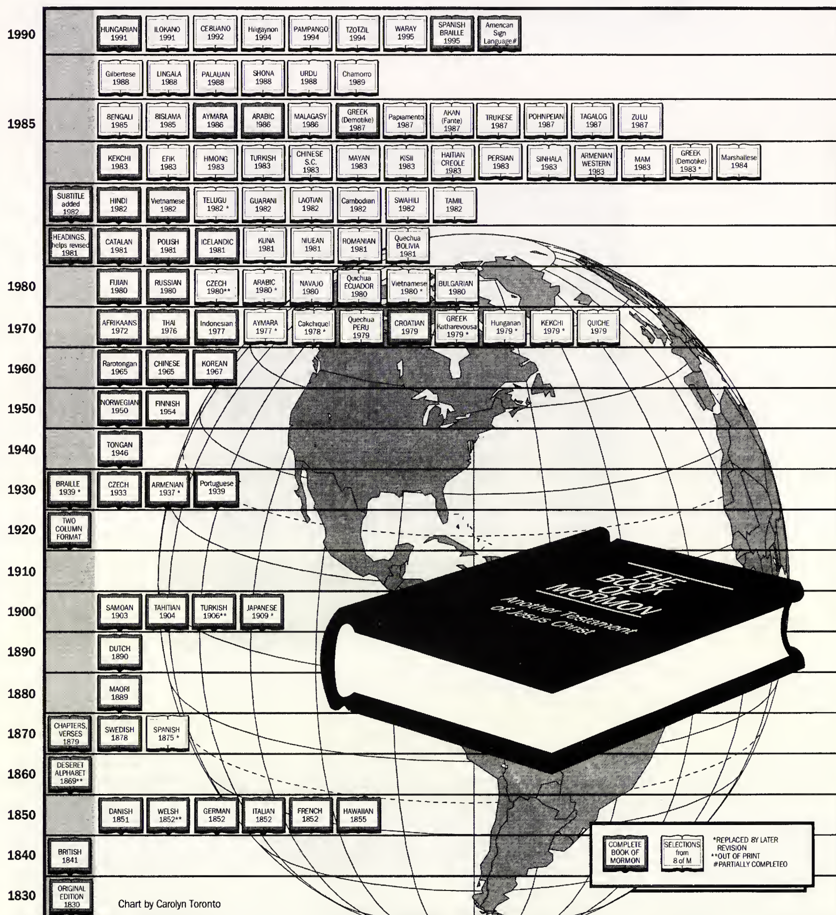
Jesu Kristi Kirke
af
Sidste Dages Hellige
Mormonerne i Danmark

Vedligeholdt af Steffen Estrup
Denne side er udsat for stadige forbedringer, og benytter Netscape/MS-IExplorer faciliteter
Oprettet 2. oktober 1995, ***Opdateret 14. februar 1996***
Du er gæst nummer 0328 siden 18. januar 1996

Mormons Bog

Udgaver på engelsk

Oversættelser af Mormons Bog

Det stigende antal af oversættelser af Mormons Bog i 1980'erne og 90'erne afspejler Kirkens stigende internationalisering. Uddrag af eller hele Mormons Bog findes nu på 88 forskellige sprog, som tales af ca. 70 % af verdens befolkning.

Festlig og fornøjelig fastelavn i Københavns 3. Ward!

Der var alt lige fra flotte Power Rangers til barske soldater ved 3. Wards fastelavnsfest. (FOTO: TD)

Alle sejl var sat, da årets fastelavnsfest skulle løbe af stablen. Der havde været annonceret med flotte og »frække« plakater, som fik enhver nysgerrig sjæl til at gøre sit for at blive ganske ukendelig. Der har sikkert været mangen en far eller mor, som har siddet og, i sit ansigts sved fabrikeret flotte kostumer til dagen. Der var rigtig mange børn til arrangementet, og de var utroligt flot klædt ud. Primus motor bag dette arrangement var aktivitetskomiteen, som endnu engang bevidste, at de ved, hvad det drejer sig om – at børnene skal have det sjovt.

Til festen var der alt lige fra riddertidens helte til tegneseriefigurer. Der var flowerpower børn, klovne, indianere, Zoro'er, Draculaer, robotter, grøntsager, boksere, soldater, cykelryttere, manden med leen, feer og hekse, Michael Jackson og endda også et transportabelt brusebad – ja, man kunne vel ikke have fundet en mere broget forsamling nord for Alperne.

Det mest spændende ved hele begivenheden var selvfølgelig tøndeslagningen, og det gik ikke stille for sig. Alle var interesseret i at blive kattekonger og kattedronninger. Ja, en meget ivrig far til fire børn var så ivrig ved sidste års fastelavnsfest, at komiteen i år havde besluttet, at han skulle have en tønde helt for sig selv. →

Det blev arrangementets rosin i pølseenden, for tønden skulle slås ned med kun 10 slag! Den ivrige slagsbror beviste, endnu engang, at det kan betale sig at spise sine havregryn hver morgen. Under stort bifald og jubelråb blev der talt ned, hver gang han slog til tønden. Niende gang røg tønden ned og sendte kaskader af karameller og andet guf ud over gulvet – til stor glæde for alle børnene, som var parate til at rydde op efter ham. Mange vil sikkert tale om det i lang tid – og kommer der et barn og fortæller stolt, at man i 3. Ward har verdens stærkeste mand – så er det altså ikke helt ved siden af!!!

Charlotte Leit *er medlem af Københavns 3. Ward og arbejder som informationsmedarbejder i Københavns Stav.*

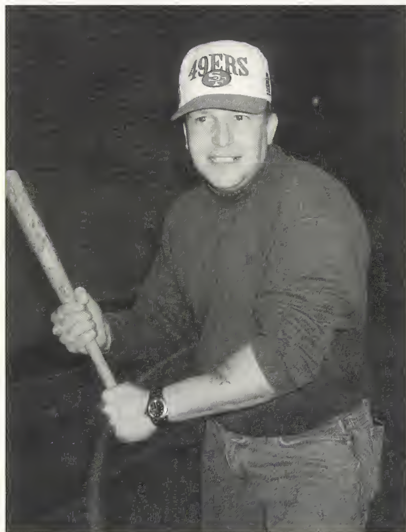

Et brusebad, alias Elon Meilsøe, tog kegler hos dommerkommiteen. (FOTO: TD)

Amy Meilsøe, 3 år, er klar til at charme sig ind i alles hjerter. (FOTO: TD)

Bror Lasse Jansen fik sin egen tønde. Han slog den ned på 9 slag. Det var ét slag mindre end udfordringen! (FOTO: TD)

Velsignelser i forklædning

I min patriarkalske velsignelse står der i slutningen noget, som kan være svært at gennemskue. Der står nemlig: »Disse velsignelser, hvorom du nu har modtaget løfte, sammen med sådanne, som Herren måske vil tilføje, ja, velsignelser i forklædning, besegler jeg på dit hoved«.

Det der med velsignelser i forklædning tænkte jeg ikke særlig meget over betydningen af, lige da jeg modtog min patriarkalske velsignelse. Men den oplevelse, som jeg gerne vil fortælle om her, er en af de velsignelser i forklædning, som jeg er blevet velsignet med.

I 1993 var jeg indlagt på hospitalet. Det var en svær periode i mit liv, og jeg var faktisk rigtig vred over de ting, jeg gennemgik. Dette hospitalsophold skulle senere vise sig at være en af de bedste missionæroplevelser, som jeg har haft i mit liv.

Da jeg blev indlagt på hospitalet havde jeg selvfølgelig kontaktet min familie, og jeg vidste, at de bad for mig og mit helbred.

Under mit ophold på hospitalet fik jeg besøg af både familie og venner. Specielt en af mine venner, der netop var vendt hjem fra sin mission kom og gav mig en præstedømmevelsignelse. Når man sådan er indlagt på et hospital, lærer man hurtigt sine medpatienter at kende, og man falder i snak med mange forskellige mennesker.

Således mødte jeg også under mit hospitalsophold adskillige mennesker, som jeg endnu husker.

En ældre søster fra mit ward har en datter, som var indlagt på samme hospital. En dag, mens vi sad og spiste, talte hun meget negativt om Kirken, og det varede ikke længe, før alle de andre omkring vores bord fandt ud af, at jeg var medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Efter denne episode, som jeg i øvrigt ikke tog mig særligt nær, kom en anden patient hen til mig og spurgte mig, om jeg ikke kunne fortælle hende noget mere om, hvad det var jeg troede på. Det ville jeg jo meget gerne. Tilfældigvis havde jeg et eksemplar af Stjernen som hun fik lov at låne. I Stjernen læste hun bl.a. en artikel, der handlede om at få et vidnesbyrd. På et senere tidspunkt kom hun hen til mig med denne artikel og stillede mig nogle spørgsmål, som jeg forsøgte at besvare.

I løbet af vores ophold på hospitalet havde vi mange små samtaler, hvor vi lærte hinanden lidt bedre at kende. Dette blev til mange dejlige samtaler om evangeliet. Efter kort tid blev min nye veninde overflyttet til en anden afdeling, men vi holdt kontakten ved lige.

Der gik ikke længe, inden denne pige begyndte at modtage missionærlektierne. En dag, da vi var ude at trække lidt frisk luft i skoven, havde jeg lejlighed til at bære mit vidnesbyrd omkring tempelarbejde. Denne søster var meget modtagelig for evangeliet. Det var en kæmpe oplevelse at få lov til at dele sit vidnesbyrd med et andet menneske, der var så parat til at acceptere sandheden.

Min veninde blev kort tid efter døbt ind i Kirken af den mand som hun senere blev viet i templet til. Blot to måneder før hendes dåb havde vi siddet og spist sammen, og hun havde overhørt, at jeg var medlem af Kirken.

Denne oplevelse har lært mig, at det virkelig hjælper at være medlemsmissionær og fortælle mennesker, vi kommer i kontakt med, at vi er medlemmer af Kirken. Vi ved aldrig, hvornår Herren har en velsignelse til os, med én, som er parat til at modtage evangeliet.

Jeg ved, at evangeliet er sandt. Jeg ved, at Gud lever og at Jesus Kristus er min Frelser og Forløser, og at jeg gennem ham kan opnå evigt liv.

Jeg holder meget af at læse i skriften og ved, at Mormons Bog er sand og et vigtigt missionærredskab. Jeg vidner om dette og vidner også om, at vor himmelske Fader elsker alle sine børn. Det er derfor op til os, som har evangeliet, at være gode eksempler for dem, der er omkring os.

Jeg troede faktisk ikke et øjeblik, at min veninde ville blive medlem af Kirken. Tværtimod troede jeg, at hun ville genere mig på samme måde, som jeg havde følt andre gøre det.

For mig var denne oplevelse et vidnesbyrd om, at vi ikke altid kan se, hvem Herren har beredt til at modtage evangeliet, men vi kan være redskaber i hans hånd.

Denne oplevelse har for mig afgjort været den bedste i mit liv, og det var i sandhed en velsignelse i forklædning. Jeg takker min himmelske Fader for denne velsignelse.

Lone Marie Jensen
er medlem af Århus Ward i Århus Stav.

Hjørnestenen til et godt hjem

Præsident Hinckley fortalte om fire hjørnesten til opbyggelsen af et godt hjem til en rekordstor forsamling af unge gifte par. Anledningen var en regionalkonference for 5 af BYU's stave for gifte medlemmer.

Deltagelsen på ca. 6000 medlemmer – 3000 par – regnes for at være noget af det højeste i Kirken overhovedet. Af de 542 brødre der var inviteret til at deltage i præstedømmelederskabsmøde mødte 533 eller 98% op.

Præsident Hinckley sagde til alle de unge par, at han selv syntes, at han godt vidste, hvad det var for udfordringer, unge par mødte i dag. Profeten talte om udfordringer som begrænset tid og penge, bekymringer om fremtiden, spørgsmål om job og karriere samt omsorg og tanker angående ens børn.

– Jeg tror nok, at jeg ved lidt om hvordan I har det, sagde præsident Hinckley. Jeg tænker ca. 60 år tilbage i tiden. Det var mens depressionen var på sit højeste. Hvis der var noget tidspunkt, hvor det så sort ud rent økonomisk, så var det på dette tidspunkt. Dengang var arbejdsløsheden i Utah på 34%. I dag klager vi over 5 eller 6 %. Jeg blev færdig med min universitetsuddannelse, da depressionen var på sit højeste, og da vi blev gift var tilstandene ikke meget anderledes. Jeg havde et arbejde, hvor jeg tjente $165 om måneden, og vi havde ingen opsparing. Jeg fatter ikke, hvordan vi turde gifte os. Men vi giftede os vel, fordi vi elskede hinanden, og så lukkede vi ellers øjnene og sprang ud i det. Men jeg tror, at vi gjorde det med tro.

Profeten fortsatte: »Vi sad i vores hjem forleden aften. Der var dæmpet belysning, og jeg kiggede over på min kone. Jeg så på hendes hænder ... Vi er ved at blive gamle. Vi er ikke helt så høje, som vi var engang. Vores hænder er rynkede, man kan tydeligt se vores blodåre og vi lider også af lidt gigt. Det er der mange der får når de kommer op i firserne. Jeg fik tårer i øjnene, som jeg sad der og tænkte på vores liv sammen. Jeg tænkte på de sorger, vi havde oplevet, de nederlag, vi havde lidt, de kampe, vi har kæmpet, →

Præsident Hinckley hilser på mange af de unge par og deres børn ved en regionalkonference for unge i Provo-området i Utah. (FOTO: CN).

de triumfer, vi har oplevet, de glade stunder, de triste og de gode tider. Vi er her stadigvæk.«

Verdens bedste mand
Præsident Hinckley fortalte forsamlingen om et brev, han havde fået af en kvinde, der skrev om sin mand og roste ham, fordi han var en retskaffen præstedømmebærer der levede et Kristus-lignende liv. Hun skrev om, hvor mild og god hendes mand var, og om, hvordan han altid anstrengte sig for hjælpe hende og børnene. Hendes mand var lederen i deres hjem og ledte hende og børnene i studium af skrifterne og bøn. Hun sluttede sit brev med at sige, at han bare var den bedste mand på jorden.

– Jeg ville ønske, at alle I hustruer tilstede kunne skrive sådan et brev om jeres mænd, sagde præsident Hinckley til forsamlingen. Og jeg burde sige til jer brødre, at hvis hun ikke kan, så bør I tage jer sammen og forandre jeres adfærd.

– Præsident Hinckley fortale forsamlingen om filmen »My fair lady«, hvor en anset engelsk professor beslutter sig for at lave et eksperiment, hvori han skal forvandle en hård og fattig Cockney-pige, som talte et forfærdeligt sprog, til en fin engelsk dame. I processen sad professoren og pralede til sine venner om hans gode resultat, hvilket pigen overhørte. Professorens udtalelser fornærmede hende og hun sagde: »Forskellen på en blomsterpige og en rigtig dame er ikke den måde, hun opfører sig på, men snarere den måde hun bliver behandlet på.«

– Dette er en vidunderlig udtalelse brødre, sagde præsident Hinckley.

Profeten fortsatte med at gennemgå fire hovedhjørnesten til et godt hjem. Hjørnesten, der kommer fra Jesu Kristi evangelium.

1. Gensidig respekt
Vis hinanden respekt. Vis den respekt, der kommer med visheden om, at hun er Guds datter, og at jeg er Guds søn. Hvis jeg gør hende fortræd, så gør jeg også min himmelske Fader fortræd. Sikken en stor forskel, der ville være, hvis der var gensidig respekt i hjemmene, sagde præsident Hinckley.

– Det er mit meget kedelige hverv at sidde som dommer i det embede, jeg besidder, over mennesker, som engang elskede hinanden og sagde ja til hinanden over Herrens hellige alter, men som af forskellige årsager er kommet i vanskeligheder og nu beder om at få en tempelskilsmisse. I mange mange tilfælde sker dette pga. selviskhed. Situationen opstår, når parterne mister loyaliteten og respekten for hinanden.

– Brødre, I vil aldrig i hele jeres liv få et større aktiv end den kvinde, hvis øjnene I så ind i, da I gav hinanden hånden over Herrens alter. Vis respekt for jeres hustruer og lev ærværdigt, og så vil jeres liv være fyldt med lykke.

2. Det blide svar
– Lær at tale stille og roligt til hinanden. Når vi gør det, så har tingene en eller anden måde at løse sig på, sagde profeten.

Til gengæld forklarede han, at når vi hæver vores stemmer, så bliver selv de mindste uoverensstemmelser til store konflikter.

3. Økonomisk ærlighed over for Herren
Præsident Hinckley rådede medlemmerne til at være ærlige over for Herren, når det kom til deres tiende og offerydelser.

– I er alle medlemmer af denne kirke, sagde profeten. I har alle indgået en alvorlig og hellig pagt med medlemskabet af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Nu står I i en alvorlig situation i livet. I er unge, og I har ikke så mange penge. I spørger måske: »Hvordan kan vi betale tiende?«

Profeten sagde: »Hvis I gerne vil udrette noget, så lev ærligt over for Herren. I vil så også have tilbøjelighed til at være ærlige over for andre mennesker og jer selv.

4. Bøn
Præsident Hinckley talte til forsamlingen om familiebøn og om at knæle ned sammen som mand og hustru og skiftes til at takke Herren for hinanden og bede ham om at velsigne jeres håb og drømme, jeres ambitionener, jeres liv og jeres børn, som de kommer til.

Præsident Hinckley sluttede med at sige, at han ikke tøvede med at love, at hvis ægtepar vil gå tilbage til deres hjem og pleje og passe det med disse fire grundpiller som opskrift, så ville deres liv blive lykkelige og kilden til godt.

– Jeg er sikker på, at Herren vil velsigne jer, for der vil være mad på jeres borde, tøj på jeres kroppe og tag over jeres hoveder, sagde profeten.

Profeten sluttede med at sige: »Når jeg sådan ser ud over jer og tænker på, hvem I er – mænd og hustruer, fædre, mødre – nu eller i fremtiden – så tænker jeg på den enorme mulighed, I har for at bringe ind i denne verden den generation, der kunne udgøre vendepunktet – for en verden, der for alvor er ved at synke ned i møg og snavs. Jeg tænker på jeres vidunderlige mulighed for at opdrage jeres familie i retskaffenhed, i sandhed, med trofasthed og kærlighed og tro. Må Herren være med jer i det hellige arbejde, I er i gang med.

CN

Københavns Stav inviterer til stavskonference

Den 20. og 21. april inviterer Københavns Stav til stavskonference i bygningen på Maglegårds Allé. For alle stavens voksne medlemmer og gæster bliver der lørdag aften afholdt møde fra kl. 19.00 – 21.00.

Søndagens møder vil som ved de foregående to stavskonferencer blive indelt i to sessioner, der vil møde henholdsvis kl. 10.00 og kl. 14.00. Stavens medlemmer vil høre nærmere om, hvilke enheder der skal møde hvornår.

Pasning af vore kirker
Salt Lake City

Siden 1991 har Kirken bedt medlemmerne om at påtage sig en væsentlig del af ansvaret for rengøring og pasning af vore kirker.* International Magazine *har talt med Ted D. Simmons, der er administrerende direktør for Kirkens ejendomsforvaltning, for at høre, hvordan det går.

Spørgsmål
Fortæl os først og fremmest igen, hvad planerne gik ud på.

Svar
Tidligere var kirkens pedeller ansat til at passe én bygning. De gjorde alt: Fejede, gjorde rent, satte stole op og åbnede og låste bygningen. Nu er deltidsansat rengøringspersonale ansat til kun at forestå den grundlæggende rengøring. Ved at gøre dette udnytter Kirken sine ressourcer mere effektivt.

Men ligesom pedellernes arbejde er ændret, på samme måde er medlemmernes ansvar ændret. Da hver kirkebygning ikke længere er tildelt en fuldtidsansat pedel, skal medlemmerne indtage en mere aktiv rolle i rengøringen og pasningen af bygningen. Kirken har med medlemmernes hjælp sparet et betragteligt beløb på rengøring og vedligeholdelse. Selv om vi til stadighed bygger nye kirker, har vi været i stand til at gøre rent og vedligeholde dem langt billigere. Det beløb, der spares på blot et år, er tilstrækkeligt til at bygge flere nye kirker. Virkningen af medlemmernes hjælp er stor, og jeg er ikke i tvivl om, at denne plan blev inspireret af Herren.

Ted D. Simmons

Spørgsmål
Hvad omfatter medlemmernes ansvar?

Svar
Lad mig først sige, at vi håber medlemmerne vil deltage på grund af deres kærlighed, ærbødighed og respekt for Frelseren. Kirkebygningerne er hans, og vi tilbeder ham i dem. Vi bør derfor ønske, at vore kirker til hver en tid er præsentable nok til Frelseren. Desuden hjælper det os som medlemmer med at påskønne kirkebygningerne mere, når vi passer godt på dem. Tidligere deltog medlemmerne direkte i bygningen af nye kirker. Dengang bidrog man til et separat byggefond. Nu tjener og ofrer medlemmerne ved at bidrage til pasningen af bygningerne.

Om søndagen beder vi medlemmerne om at samle papir op efter møderne, sætte borde og stole frem og senere på plads, om nødvendigt tage nyt toiletpapir eller papirservietter frem og på andre måder holde kirkerne pæne og rene. I ugens løb beder vi medlemmerne om at feje gulvene, støvsuge tæpper og tage affald ud efter aktiviteter. →

Medlemmerne har også ansvaret for at bidrage til rengøringen og vedligeholdelsen af de bygninger, hvor de holder møder.

Medlemmerne har nu også opgaven at åbne bygningerne hver dag og låse efter sig, fylde og tømme dåbsbassinet, tørre nadverbordet af, opsætte musik- og videoudstyr og låse det inde igen, slukke lys og andet udstyr, rengøre køkkenet efter brug, tilplante og luge blomsterbede, rense og vedligeholde udstyr på biblioteket og kontoret, foretage småreparationer alt efter medlemmernes færdigheder samt deltage i særlige projekter i bygningen eller haven nu og da.

For at hjælpe medlemmerne med at passe disse opgaver har hver bygning et let tilgængeligt rengøringsrum, hvor støvsugere, svabere, koste, affaldsposer, rengøringsmidler, toiletpapir og papirservietter opbevares.

At samle et stykke papir op eller folde en stol sammen virker måske ikke som den store indsats, men når medlemmerne arbejder sammen, kan et ward spare mange timers arbejde. Gang det op med hundredvis af ward, og så løber timerne virkelig op. Det er meningsløst at betale nogen for at gøre rent, når medlemmerne i første omgang ikke burde svine til, eller for det, de selv kunne rydde op, hvis et uheld skulle ske. Det centrale er, at programmet med forebyggende vedligeholdelse kun kan fungere effektivt med medlemmernes deltagelse.

Spørgsmål
Har du set gode eksempler, som du gerne vil fortælle om?

Svar
Ward og grene kan styrke fællesskabet ved sammen at tage sig af deres bygninger. Vi har hørt om ward og grene, der har fået faste årlige rengøringsprojekter, der omfatter sjove traditioner som at spise morgenmad sammen. Nogle stave har stavsengagementsdage to lørdage om året, hvor medlemmerne i hvert ward hjælper til med indendørs eller udendørs rengøring eller vedligeholdelse. I en stav gjorde medlemmerne ekstra rent i deres kirkebygning, da en pedel måtte melde sig syg i en længere periode. Da et nabolag oplevede et stigende antal tyverier, holdt medlemmerne på skift nattevagt ved deres kirke.

Vi ved, at mange medlemmer var med til at passe på bygningerne, før denne forandring, men vi har nu bedt alle om at deltage.

Spørgsmål
Er de lokale ledere også involveret?

Svar
Det er vores erfaring over hele verden, at når de lokale ledere åbenlyst viser ærbødighed for Herren ved at deltage i rengøringen af bygningen, så påvirker deres eksempel alle medlemmer. Desuden får deres interesse dem også til fra tid til anden at tale om forebyggende vedligeholdelse ved møder. Nøglen er at hæve medlemmernes opmærksomhed over for vedligeholdelse. De fleste er trods alt villige til at hjælpe, men de har brug for at blive informeret og opmuntret af ledere og organiseret, så ingen enkeltperson er nødt til at påtage sig en for stor byrde i form af tid eller indsats.

Er det ikke rart at træde ind i en kirke, der er lige så ren som templet? Vore kirker kan bestemt komme tæt på den standard! Når hvert medlem gør sin del, vil der ud af små ting komme noget stort. Næste gang du ser et stykke papir flyde i kirken, håber vi, at du vil bøje dig ned og samle det op. Tænk på, at din indsats er at tjene Herren.